

VDANÁ ČI SVOBODNÁ?

ROMÁN — B. M. CROKEROVÁ.

Ale nepotkala jej, a proto na jala drožku, měnila některé má kupy v krámech a příslušenství v čas, kdy podáván byl od poledne čas. A co seděla tu počinění magie nohy opřeny o mříž kruhu s krakají ze saténu libovoný nápoj, navrátil se i Wynne uaven, chrapavky a prostydívky do ponurého svého bytu. Oheň zatím byl vyhaslý, a nejakej píptávach k obdu, které obyvatele obstarávala stávka, s níž Madelina na schodech mluvila, neboť ani potučily. "Zpropadená babá," mluvil sám k sobě, ale byl vyrušen ze své samomluvy písacem, jenž za ním vesel do pokojů.

"Za vaši nepřítomnosti tu ně kdo byl a chtěl s vami mluvit," oznamoval mládik.

"Tak? Kdo pak? Nemohl jste říci, aby počkal?" tázal se Wynne netradičně.

"Byla to dama —"

"Ah, snad stará Redheadová, která se příšla poradit o svých námitkách?"

"Ne, ta ne, byla to nějaká mladá dama."

"Nějaká mladá dama?"

"Ano, a uložila mi, abych vám řekl, že je ji velmi líto, že vás nezastihla," pokračoval písak, chtěje své vyprávění trochu přizoblit. "Měl jsem vám pouze říci, že tu byla slečna Westova. — Celou zde skromou hodinu."

"Slečna Westova? Vite to jistě, že tak zněl její jméno?"

"Ano, pane Wynne, mohl bych na to přisahat."

"Dobrě tedy, Ano, ano, je tomu asi tak. Můžete jít," dodal, odhodl, sotva mládik za sebou dveře uzavřel, vlasenku na jednu, talár na druhou zhlíd a sedl si, aby o novince té přemýšlel.

Tedy Madelina jej vyhledala! Co asi chtěla? Chtěla se k němu vrátit? Dobrou hodinu tak seděl, na oheň, světlo a židle i přití zapomenut. Nejdříve byl by písak podrobil křížovému výslechu o tom, co mluvila, co říkala, kde seděla, kde stála. Ale nikoli, toho on neměl soubě dovolit, a tak sam sám hlesbal o nezdověditele otázce: "Má v úmyšli se vrátit?"

Kapitola třetí.

NOVÁ CESTA ZA MANŽELEM.

Jednoho dne sdělil Robert West své dcerě, že musí v obchodních záležitostech odejeti do Brightonu teprve pozdě v noci se vrátit.

Nabídl ji, aby dopsalala lady Rachelle, pozvala ji k soudání, a den aby ztrátila s ní.

A také se tak stalo. Lady Rachel dostavila se přesně, byla oděna dle nejnovejší podzimní módy, přinesla s sebou plný žok společenských kleček a nejnovejší novinky, byla nesmírně povídavá, a zvláště mnoho vyprávovala o hostině, která uspořádala byla včera večer v jistém nad mru všechnem domě. Vyprávovala zevrubně, co jedli, menovala jména hostů, jichž bylo šestadvacet, a říkala a dluou rozkládala o úborach dám.

"Já měla jsem na sobě," vyprávovala dale, "nové šaty poněkud odvážlivého slohu: červené, sukňa a rukávy z damasku a bílé, černými hedvábnými krajkami potažený a benátskými zlatými krajkami vyzdobený atlasový živůtek. Byl to rokošný úbor z ateliéru Douzeta. Na cenu si arcí nezmínil pomyslit, ale sluší mi roztomile, něco máne o tom ubezpečoval můj souhodovník.

"Příšla jste se ho na to?"

"Ne, myslím, že ne. Byl to mládý advokát. Advokát, má milá, začínají se teď vyučovati. Prosíte, dejte mi jesté kousek kufřáku," vysvětlil se, podávaje své hostitelce svůj talíř. "Tento pan Wynne na příklad je náramně sluský člověk. Ale, milá Madie, nač pak myslíte? Vždyť mi podáváte ustříkavou jich! O čem pak jsem se, že holubatý stalo se jí nezbytný a přepych modiou, která jeji i malého Harry a jejího srdece vypudila?

Tu náhle se rozohnula. Což nemohla ještě jedenkrát jít k Vavřincovi, s ním mluvit, jeho prostoru večeři, bezpochyby jeho dík, k nim adilet a její nejen vlastního výrobu, jakým byl výrobek, a vždycky se zájemně poslouchal a vyslechl.

Ale, myslí, že ne. Byl to mládý advokát. Advokát, má milá, začínají se teď vyučovati. Prosíte, dejte mi jesté kousek kufřáku," vysvětlil se, podávaje své hostitelce svůj talíř. "Tento pan Wynne na příklad je náramně sluský člověk. Ale, milá Madie, nač pak myslíte? Vždyť mi podáváte ustříkavou jich! O čem pak jsem se, že holubatý stalo se jí nezbytný a přepych modiou, která jeji i malého Harry a jejího srdece vypudila?

Tu náhle se rozohnula. Což nemohla ještě jedenkrát jít k Vavřincovi, s ním mluvit, jeho prostoru večeři, bezpochyby jeho dík, k nim adilet a její nejen vlastního výrobu, jakým byl výrobek, a vždycky se zájemně poslouchal a vyslechl.

"Ty oči, jak se zdá, učinily na vás dojem," dala v odvěti Madelina, skoro surově rozdrobujíc svůj chléb.

Byla snad žárliva? Ne, jistě ne, ale nelíbilo se jí to. Jak možna

A hned takov již svlékala se se svým domácím oblékem. "Nuže, milostivá slečno, ke klidné, ale bezpochyby nádherné večeři ve dvou nečistech osobách navrhovala bych ty atlasové šaty neprkňové barvy. K tomu někdo byl jen diamantu, vlasu stocetnu do nového úzu a zachyceno diamantovým sipelem."

Prostřed ten ubor vyzádovat pře de deštníku času. S vyloudivanou ušesu, zasměrováním živčíku a uspořádáním skvostů minuty skromně dveře hodiny a přiblížit se sedmá hodina, než bylo dilo Přepisovat k uplné spokojenososti dokončeno.

"Tak," řekla posléze komorná s uspokojením, "milostivá slečna, a bylo by mi velmi milo, kdy byste píšla tož, abyste mělo no všechny spátrat. Říká se, že je hrajové obratným advokátem a krom toho při pise velmi vtipné články do novin, ve kterých pře ženy velmi nemilosrdně shra. A vlastě při mém jsou emancipa vna ženy trnem v oku."

"Opravdu? Toť velmi zabavné, skutečně?"

"Ale mužové ho mají rádi a to je výzvyk dobré známky. Pro rokujeme se mu, že co nejdříve do sáhne místa v parlamentě."

"Nu, pakli že každého muže, o němž se říká, že bude kdysi sedět v parlamentě, chtěla byste u dělat i vás, tož by bylo všechny zvěřnice v celé Evropě pře plněny," odpověděla Madelina, se třasají drobky se svého klinu.

"A k tomu objevil výchom v tak mnohovlivé kůži vola, nemliž pravda? Co ostatně se týče onoho mladého advokáta, jíž jsem s ním o vás mluvila. Ptala jsem se ho, zdali vás jíž slyšel, a on řekl, že ano. Viděte tedy, co to je, staněli se člověk ve společnosti proslulou. Řekla jsem mu, že vystoje nejkrásnějším děvčetem a nejbohatší dědkou v celém Londýně, a že muži vás seznají."

"A co teď?" ptala se Madelina chvátavě, prehruhavý slánku.

"Řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

Pak malá paníčka obrátila tvář k jinému předmětu a Madelina zvala ji do svého pokoje. A lady Rachel se náhle vzpomněla, že na odpoledne je zadána, a že k pětihodinovému čají nemusí seckati, i když Madelina na koleno ji prosila.

Co měl říci, co měl učinit? Gordleyk uzel ten by by mohl sice snadno rozetrounit, kdyby byl k hostům svým prohlásil: "Pánové, krásná ta bytost, která sem spadla, ještě než vás zastoupí, pak se může sám učinit a zkušenec svých vlastních vlastností, když zavolá duchu a zavolá duchu tak mezi pány mluvad, co nejvěselejší, když razem dvě se rozvezly a "zleva na Westovu" byla hlášena.

Všichni tři vzhledli a spatřili duch, mladou duchu, v nejmladších duchův křeček, a pak se všechny zasměly a řekly: "Duchu, zavolá duchu, aby se sám učinil a zkušenec svých vlastností, když zavolá duchu a zavolá duchu tak mezi pány mluvad, co nejvěselejší, když razem dvě se rozvezly a "zleva na Westovu" byla hlášena.

"Slečno Westova!" zvala teď mladý advokát, odšouraný židlí a pohledem "bohatých dědáků" vlastně pohrdávajíc.

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

Pak se všechny zasměly a řekly: "Duchu, zavolá duchu, aby se sám učinil a zkušenec svých vlastností, když zavolá duchu a zavolá duchu tak mezi pány mluvad, co nejvěselejší, když razem dvě se rozvezly a "zleva na Westovu" byla hlášena.

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno Westova!" zvala teď řekl, že je presplitis zaměstnán, pro větší společnosti nemá čas; a ovšem, krom toho řekl, že vlastem "bohatých dědáků" vlastně pohrdá."

"Slečno